

§ 1. Liczbę stanowisk sędziowskich w Sądzie Najwyższym ustala się na 88, w tym 5 stanowisk Prezesów, łącznie ze stanowiskiem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.¹⁾

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

A. Kwaśniewski

Prezes Rady Ministrów:

L. Miller

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 lipca 1998 r. w sprawie ustalenia liczby sędziów i prezesów Sądu Najwyższego (Dz. U. Nr 94, poz. 595).

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 2004 r.

w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb:

- 1) sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zwanych dalej „wierzytelnościami”;
- 2) zamiany wierzytelności na akcje (udziały);
- 3) rozłożenia spłaty wierzytelności na raty;
- 4) umorzenia wierzytelności w całości lub w części.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podejmuje czynności, o których mowa w § 1, po dokonaniu, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w § 28 pkt 1, analizy sytuacji finansowo-ekonomicznej podmiotu będącego dłużnikiem Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji, zwanego dalej „dłużnikiem”.

§ 3. Czynności, o których mowa w § 1, nie mogą być podejmowane w sposób sprzeczny z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Rozdział 2

Sprzedaż wierzytelności

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może sprzedać wymagalną wierzytelność w trybie:

- 1) przetargu nieograniczonego;
- 2) przetargu ograniczonego;
- 3) rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

§ 5. Sprzedaż wierzytelności nie może być dokonana na rzecz dłużnika lub podmiotu związanego z dłużnikiem stosunkiem zależności albo dominacji w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

§ 6. Ogłoszenie o przetargu, o którym mowa w § 4 pkt 1, zwanym dalej „przetargiem”, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie dłużnika;
- 2) kwotę wierzytelności głównej i kwotę odsetek;
- 3) informację o zabezpieczeniach wierzytelności;
- 4) określenie terminu, sposobu, miejsca składania ofert oraz terminu i miejsca ich otwarcia;
- 5) wymagany zakres oferty;
- 6) kwotę wadium i numer rachunku bankowego, na który należy dokonać przelewu tej kwoty;
- 7) zastrzeżenie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może odstąpić od sprzedaży w drodze przetargu wszystkich lub niektórych wierzytelności wystawionych na sprzedaż;
- 8) pouczenie, w jakich przypadkach wplacone wadium ulega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa;
- 9) wskazanie trybu przetargu;
- 10) informację o terminach związania oferentów złożonymi przez nich ofertami;

11) zastrzeżenie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać zabezpieczenia wykonania umowy sprzedaży wierzytelności.

§ 7. Ogłoszenie, o którym mowa w § 6, powinno być opublikowane w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia zainteresowanym nabyciem wierzytelności, na ich wniosek, do dnia poprzedzającego dzień otwarcia ofert, dokumenty dotyczące wierzytelności, a w szczególności umowy kredytowe, umowy poręczeń (gwarancji) oraz inne dokumenty lub informacje związane z wierzytelnością.

§ 9. 1. Oferta powinna zawierać:

- 1) nazwę (firmę) i siedzibę albo imię i nazwisko oraz adres oferenta;
- 2) wskazanie wierzytelności, o której nabycie ubiega się oferent;
- 3) określenie ceny nabycia wierzytelności, sposobu i terminu zapłaty;
- 4) informację o zamiarze przejęcia niektórych lub wszystkich zabezpieczeń;
- 5) numer rachunku bankowego, na który następuje zwrot wadium w przypadku nierozpatrzenia, odrzucenia lub wycofania oferty przed upływem terminu składania ofert;
- 6) oświadczenie oferenta o związaniu ofertą w terminie od dnia otwarcia ofert do dnia doręczenia mu pisemnej informacji o wyniku przeprowadzonego przetargu;
- 7) wskazanie zabezpieczenia wykonania umowy sprzedaży wierzytelności w przypadku, gdyby było ono wymagane.

2. Do oferty, o której mowa w ust. 1, oferent powinien załączyć dowód wpłaty wadium oraz:

- 1) w przypadku osób prawnych — poświadczone, za zgodność z oryginałem, kopie dokumentów statutowych tej osoby prawnej oraz aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
- 2) w przypadku osób fizycznych — poświadczoną, za zgodność z oryginałem, kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli osoba ta prowadzi taką działalność;
- 3) oświadczenie oferenta, że nie jest związany z dłużnikiem stosunkiem zależności lub dominacji w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

§ 10. Oferent może złożyć tylko jedną ofertę dotyczącą jednej wierzytelności.

§ 11. Termin wyznaczony do składania ofert nie może być krótszy niż 21 dni, licząc od dnia opublikowania pierwszego ogłoszenia, o którym mowa w § 6.

§ 12. Ofertę złożoną po upływie terminu wyznaczonego do składania ofert zwraca się oferentowi.

§ 13. 1. Oferta, która nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o przetargu, nie podlega rozpatrzeniu.

2. Do oferty, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 12.

§ 14. 1. Wadium wynosi 2 % kwoty wierzytelności, o której nabycie ubiega się oferent.

2. Wadium wpłacone przez oferenta, którego oferta została przyjęta, zaliczane jest na poczet ceny nabywanej wierzytelności.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zobowiązany jest zwrócić wadium w terminie 7 dni od dnia wyboru oferty, na rachunek wskazany przez oferenta, jeżeli:

- 1) upłynął termin związania ofertą;
- 2) odstąpił od przetargu;
- 3) oferta została złożona po upływie terminu wyznaczonego do składania ofert;
- 4) oferent wycofał ofertę przed upływem terminu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) oferta nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o przetargu.

4. Wycofanie oferty po upływie terminu wyznaczonego do składania ofert powoduje utratę wadium na rzecz Skarbu Państwa.

§ 15. 1. Oferty otwiera się siódmego dnia po upływie terminu wyznaczonego do składania ofert.

2. Do dnia, o którym mowa w ust. 1, złożone oferty przechowuje się w zamkniętej i zaplombowanej szafie.

3. Otwarcie ofert dokonywane jest przez komisję do rozpatrzenia ofert, powołaną przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w ust. 3, w terminie 21 dni od dnia otwarcia ofert, wybiera ofertę, która zawiera najbardziej korzystne dla Skarbu Państwa warunki nabycia wierzytelności, ze

szczególnym uwzględnieniem oferowanej ceny oraz terminu płatności.

5. W toku rozpatrywania złożonych ofert minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać udzielenia przez oferentów wyjaśnień dotyczących treści złożonych przez nich ofert.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 7 dni od dnia wyboru oferty, informuje pisemnie każdego z oferentów o przyjęciu lub o odrzuceniu jej oferty.

7. Oferent związany jest złożoną ofertą do dnia doręczenia mu pisemnej informacji o wyniku przeprowadzonego przetargu.

8. Oferta wybrana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wiąże oferenta, który ją złożył, do dnia podpisania przez strony umowy sprzedaży wierzytelności.

§ 16. 1. Oferent podpisuje umowę, o której mowa w § 15 ust. 8, w terminie 21 dni od dnia doręczenia mu pisemnej informacji o przyjęciu oferty.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych i oferenta, którego oferta została wybrana, o okres nie dłuższy niż 14 dni, jeżeli podpisanie umowy, o której mowa w § 15 ust. 8, w tym terminie nie jest możliwe z przyczyn nieleżących po stronie oferenta.

§ 17. Oferent, którego oferta została wybrana, traci wadium na rzecz Skarbu Państwa w przypadku, gdy:

- 1) odmówił podpisania umowy na warunkach określonych w ofercie;
- 2) zawarcie umowy stało się niemożliwe z przyczyn leżących po stronie oferenta.

§ 18. Oferty w przetargu ograniczonym mogą złożyć wyłącznie podmioty dopuszczone do udziału w tym przetargu i zaproszone do składania ofert przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 19. 1. Do przetargu ograniczonego stosuje się przepisy § 6—17, z tym że ogłoszenie o przetargu ograniczonym powinno zawierać dodatkowo wskazanie podmiotów zaproszonych do udziału w przetargu.

2. W przypadku gdy podmioty dopuszczone do udziału w przetargu ograniczonym zostały oznaczone indywidualnie, nie stosuje się przepisów § 6, 7 i 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych kieruje do tych podmiotów zaproszenie do udziału w przetargu, zawierające informacje, o których mowa w § 6, oraz wyznaczające termin do składania ofert, który nie może być krótszy niż 21 dni, licząc od dnia doręczenia zaproszenia do udziału w przetargu.

§ 20. Do sprzedaży wierzytelności w trybie rokowań, podjętych na podstawie publicznego zaproszenia, stosuje się odpowiednio przepisy § 6 pkt 1—5, § 7, § 8, § 9 ust. 1 pkt 1—4 i ust. 2 oraz § 10—13 i § 15 ust. 1, 2 i 4.

§ 21. 1. Wszelkie wyjaśnienia, informacje oraz dokumenty związane z rokowaniami przekazywane są oferentom na takich samych zasadach.

2. Prowadzone rokowania mają charakter poufny.

§ 22. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 21 dni od dnia otwarcia ofert, biorąc w szczególności pod uwagę oferowane ceny oraz terminy płatności, wybiera nie więcej niż cztery najbardziej korzystne dla Skarbu Państwa oferty, a następnie w terminie 7 dni od dnia wyboru ofert zaprasza oferentów, których oferty zostały wybrane, do dalszych rokowań, a pozostałych oferentów zawiadamia pisemnie o odrzuceniu ich ofert.

§ 23. W trakcie rokowań ustalane są warunki zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, a w szczególności cena, sposób i termin płatności oraz zasady przejęcia zabezpieczeń wierzytelności, jeżeli oferent zainteresowany jest ich przejęciem.

§ 24. O dokonanej sprzedaży wierzytelności minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia dłużnika.

Rozdział 3

Zamiana wierzytelności na akcje albo udziały. Rozłożenie spłaty wierzytelności na raty

§ 25. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może dokonać zamiany wierzytelności, w całości lub w części, na akcje (udziały) w spółce dłużnika w przypadku, gdy dłużnik spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) dokonał spłaty na rzecz Skarbu Państwa co najmniej 50 % kwoty wierzytelności głównej, a jego sytuacja finansowo-ekonomiczna wskazuje na brak możliwości spłaty pozostałej kwoty wierzytelności;
- 2) prowadzi rachunkowość według zasad określonych odrębnymi przepisami;
- 3) wykonał lub wykonuje układ zawarty w postępowaniu upadłościowym albo w postępowaniu naprawczym lub ugodę zawartą z wierzycielami na podstawie odrębnych przepisów;
- 4) nie doprowadził do uchylecia układu lub rozwiązania umowy, o których mowa w pkt 3;
- 5) nie zalega z podatkami i innymi daninami publicznymi;

- 6) nie zalega z płatnościami z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Pracy;
- 7) wykonał lub wykonuje zobowiązania wynikające z zawartych umów o spłatę wierzytelności Skarbu Państwa;
- 8) prowadzi przedsiębiorstwo o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub w regionie zagrożonym wysokim bezrobociem, a zamiana wierzytelności na akcje (udziały) umożliwi mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkurowania na rynku.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli dłużnik dokonuje spłaty na rzecz Skarbu Państwa, co najmniej 50 % kwoty wierzytelności głównej, w drodze umowy, o której mowa w § 26 ust. 1.

3. Zamiana, o której mowa w ust. 1, dokonuje się w ramach restrukturyzacji dłużnika.

4. Oświadczenie woli o objęciu akcji (udziałów) składa minister właściwy do spraw finansów publicznych działający z upoważnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

5. Szczegółowe warunki zamiany wierzytelności, o której mowa w ust. 1, określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a dłużnikiem.

§ 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze umowy z dłużnikiem, rozłożyć spłatę wierzytelności, w całości lub w części, na raty, jeżeli dłużnik:

- 1) dokonał spłaty na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotu, któremu Skarb Państwa udzielił poręczenia lub gwarancji, co najmniej 20 % kwoty wierzytelności głównej;
- 2) nie może dokonać jednorazowej spłaty wierzytelności ze względu na swoją sytuację finansowo-ekonomiczną.

2. Rozłożenie spłaty wierzytelności na raty dokonuje się w ramach restrukturyzacji dłużnika.

3. Rozłożenie spłaty wierzytelności na raty może nastąpić na okres do 10 lat.

4. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zmienianą stopę odsetek od wierzytelności i sposób jej ustalenia na dzień zawarcia umowy oraz na każdy kolejny miesiąc spłaty wierzytelności w ratach, przy czym stopa odsetek nie może być niższa od iloczynu 1,6 średniej rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych emitowanych przez Skarb Państwa, sprzedanych na ostatnim przetargu w miesiącu poprzedzającym odpowiednio miesiąc zawarcia umowy oraz każdy kolejny miesiąc spłaty wierzytelności w ratach.

§ 27. 1. Czynności, o których mowa w § 25 i 26, dokonywane są na wniosek dłużnika.

2. Wniosek dłużnika powinien zawierać informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów dokonania czynności, o których mowa w § 25 lub 26, oraz propozycje warunków dokonania tych czynności.

3. Do wniosku dłużnik załącza plan restrukturyzacji, o której mowa w § 25 ust. 3 i § 26 ust. 2. Plan ten zawiera w szczególności:

- 1) szczegółowy opis sytuacji finansowo-ekonomicznej dłużnika;
- 2) analizę przyczyn wystąpienia trudnej sytuacji finansowo-ekonomicznej;
- 3) wskazanie zamierzonych działań dłużnika, mających na celu naprawę jego sytuacji finansowo-ekonomicznej, w tym terminowe regulowanie zobowiązań publicznoprawnych, a w przypadku istnienia zaległości z tytułu podatków i innych danin publicznych — wskazanie sposobów i terminów uregulowania tych zaległości;
- 4) określenie stanu finansowo-ekonomicznego dłużnika, jaki ma zostać osiągnięty po przeprowadzeniu restrukturyzacji.

4. Plan, o którym mowa w ust. 3, w przypadku dłużnika będącego państwową osobą prawną lub spółką, w której Skarb Państwa posiada większość udziałów albo akcji, powinien być zatwierdzony przez organ założycielski albo organ uprawniony do reprezentowania Skarbu Państwa.

5. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych lub innych wad wniosku minister właściwy do spraw finansów publicznych wzywa dłużnika do ich usunięcia w terminie przez siebie określonym, nie krótszym niż 30 dni.

6. Wniosek, którego uchybienia lub wady nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.

7. W okresie od dnia złożenia kompletnego wniosku do dnia dokonania czynności, o których mowa w § 25 lub 26, nie nalicza się odsetek od wierzytelności, o ile czynności te zostaną dokonane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Rozdział 4

Umorzenie wierzytelności

§ 28. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, za zgodą Rady Ministrów, umorzyć wierzytelność w całości lub w części, jeżeli:

- 1) z okoliczności sprawy wynika, że nie jest możliwe odzyskanie wierzytelności w toczącym się postę-

powaniu likwidacyjnym, upadłościowym albo niewypłacalnym;

- 2) dłużnikiem jest państwowa albo samorządowa instytucja kultury, a wierzytelność powstała z tytułu poręczenia wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe;
- 3) dłużnikiem jest państwowa jednostka organizacyjna, wykonująca zadania z zakresu administracji rządowej określone w odrębnych ustawach, a dokonanie spłaty wierzytelności uniemożliwiłoby albo w znacznym stopniu utrudniło wykonywanie tych zadań.

§ 29. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, za zgodą Rady Ministrów, umorzyć wierzytelność w części nie większej niż 50 % kwoty tej wierzytelności, jeżeli dochodzenie wierzytelności w pełnej wysokości doprowadziłoby do likwidacji albo upadłości:

- 1) przedsiębiorstwa o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub dla regionu zagrożonego wysokim bezrobociem, a umorzenie dokonane zostanie w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa, umożliwiającej mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkutowania na rynku;
- 2) przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, które zaspokajają podstawowe zbiorowe potrzeby wspólnoty samorządowej, a na danym obszarze brak jest podmiotu mogącego przejąć wykonywanie zadań tego przedsiębiorstwa; umorzenie to dokonuje się w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa.

2. Umorzenie dotyczące jednej wierzytelności może być dokonane tylko jeden raz.

§ 30. 1. W przypadkach, o których mowa w § 28 i 29, stosuje się przepisy § 27 ust. 1 i 5—7, odpowiednio § 27 ust. 2 oraz, w przypadkach, o których mowa w § 29, odpowiednio § 27 ust. 3 i 4.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje umorzenia wierzytelności, o której mowa w § 28 pkt 1, z urzędu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 31. Do czynności podjętych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 lutego 2004 r.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części (Dz. U. Nr 106, poz. 683).

231

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 2004 r.

w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent

Na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wskaźnik waloryzacji emerytur i rent, o którym mowa w art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynosi od dnia 1 marca 2004 r. 101,8 %.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679, Nr 240, poz. 2054 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 135, poz. 1268, Nr 166, poz. 1609, Nr 203, poz. 1966, Nr 210, poz. 2037 i Nr 228, poz. 2255.